



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 15. Julianus Antiochiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 362.

Elias Cret.
n. 53. inf.
n. 28.

multuofe magis, quam canonice facta haberetur; demum Cæsareæ tunc agebant quidam ex Occidente Episcopi, qui S. Basilio favebant, iisque omnes Catholici adhærebant. Hos Occidentis Episcopos S. Eusebium Vercellensem, & Luciferum Callaritanum fuisse conjectura est. Itaque nihil propius erat, quam ut Ecclesia Cæsariensis schismate turbaretur, nisi id S. Basilio sapiens moderatio prævertisset. In Pontum cum S. Gregorio Nazianzeno se recepit, atque nata ibi Monasteria gubernavit.

§. XV.

Julianus Antiochiæ.

Amm. XXII Imperator iter suum persequens ex Capadocia venit in Ciliciam, inde Tarsum, & tandem Antiochiam, quam urbem attigit illo anni tempore, quo festum Adonidis celebrabatur, nempe ad finem mensis Julii. Hoc festum agebatur lugubri cantu, quo mors Adonidis plangebatur, quem aper occiderat, & interemptum Venus immodice doluerat; quod hac luctus die Imperator Antiochiam, Orientis Caput, intrasset, in triste omen traxerunt Gentiles. Ipse nullum Numen, etsi templum in sublimi colle, aut asperimis montibus positum esset, insalutum præteribat; nam paucis interpositis diebus, quam Antiochiam advenisset,

mona

montem Cassianum ascendit, ut celeberrimum Jovis Templum videret, viamque celeriter relegit, ut in festo Apollinis præfens esset, quod singulis annis in oppido Daphnes prope Antiochiam, duabus leucis ultra fluvium Orontem distante celebrari solebat, decima mensis, Macedonibus Lous dicti, qui cum nostro mense Augusto idem est. Julianus, appropinquante hac festivitate, animo præcipiebat, se tantæ civitatis divitias, & Magnificentiam visurum, nempe longissimam pompam, victimas, libationes, incensa, saltationes, juvenes albis vestibus superbe ornatos; ubi templum ingressus est, satis mirari non poterat, quod nec victima, nec thus, nequidem placenta appareret; credidit, omnem turbam foris exspectare, donec ipse, utpote Summus Pontifex, intrandi signum daret; tandem, cum nihil se moveret, ex sacrificulo quæsit, quid civitas hoc festo sacrificatura esset? Sacrificulo respondente: *Ego ex domo mea anserem ad Sacrificium affero, civitas vero paravit nihil*, Julianus ad Senatores conversus in hunc modum locutus est: *Rem profecto portento similem! quod amplissimæ Civitati minus curæ sit Deorum honor, quam tenuissimo in Ponti finibus oppido! cum fundos immensos possideatis, tamen hodie, primum recurrente Dei vestri festo, postquam Deorum ope impietas*

Sæculum IV.
A. C. 362.

Misopog.
p. 96. 97. &c.

III. boett
- 42. 3

Sæculum IV. *Galilæorum profigata est, ne quidem unam
A. C. 362. volucrem offertis; bovem, me hercle! a
qualibet tribu, aut certe taurum totius ci-
vitatatis nomine immolari oportuisset; so-
lus Sacerdos de suo aliquid attulit, quem
vestris onustum Sacrificiis domum suam
redire æquum fuisset. Unusquisque ve-
strum patitur, si uxores vestræ optima
quæque ex domibus vestris auferat, & in
Galilæos profundat, quæ dum vestris bonis
pauperes alunt, sacrilegam impietatem fo-
vent. Ut diem suum natalem celebret,
quisque ex vobis bis una die lautissimum a-
micis suis convivium parat, hac solempni
festivitate nemo oleum igni alendo, liba-
tionem, thus, aut victimam attulit. Nul-
lus homo prudens tantum contemptum fer-
ret, nihil ergo mirum, si Deos iratos ha-
bituri estis.* Ita Julianus ad aram ante
pedes Idoli concionabatur; at nec Sena-
tum, nec populum Antiochenum movit
oratio.

§. XVI.

Sacrificuli filius convertitur.

Theod. III. **F**estum Daphnes septem diebus ageba-
tur, quibus Julianus de more publi-
cum adornavit convivium. Sacrificulo
duo erant filii, Templi Ministri; hi aqua
lustrali epulas, mensæ Imperatoris infe-
rendas, irrigabant; horum alter, prima
die hoc munere functus, deinde auffu-
giens,